

Woodlands Golf Club

Hrátky s pískem

Při vstupu do klubovny melbournského privátního Woodlands Golf Club si člověk připadá jako doma. Uvítá vás vřelá, pohodová atmosféra. Členové si tu vychutnávají oběd nebo si dopřávají drink po právě skončené rundě, kterou s nadšením rozebírají. A mezi nimi kmitá čilý a přátelský personál, jehož každý člen s vámi rád prohodí pár slov. Alespoň takový dojem jsem si odtud odvezl.

TEXT: PAUL PRENDERGAST, FOTO: DAVID SCALETTI, WOODLANDS GC

S vytvarováním bankrů si zde dali opravdu práci.

První dojmy o hřišti jsem si udělal už při pohledu z klubovny – úvodní jamka s mírně se vlnící fervejí a mnoha eukalypty mi dávala tušit, že půjde o skvělý golfový zážitek, naprosto odlišný od těch, které nasbíráte na zdejším nejvyhlášenějším – Royal Melbourne, které hostilo poslední týmovou bitvu mezi výběrem světa bez Evropanů a Spojenými státy. Letos uplyne rovných sto let, od doby, kdy se zde začali procházet první golfisté. Tehdy bylo hřiště známo pod jménem Mayfield. Rozšíření na osmnáct jamek se

čajovníky a vzrostlejšími eukalypty. Jak se můj startovní čas blížil, má touha poznat hřiště, nacházející se ve stínu Royal Melbourne či Kingston Heath, přesto se pyšníci stejným šarmem i charakterem, rapidně vzrůstala.

A prozradím to hned, Woodlands mě v tomto ohledu rozhodně nezklamal. Po klidná příroda buše si vás podmaní natolik, že se sem okamžitě zatoužíte opakovaně vracet, každá jamka vás zasáhne svou krásou a jako celek tvoří pestrou paletu nástrah. Celé hřiště měří něco málo

Našli bychom spoustu důvodů, proč je hra v oblasti Melbourne Sandbelt tak zábavná – je to zkrátka golfová klasika, krátké čtyřpary ve stylu „risk reward“ jsou názorným příkladem toho, že demonstrace síly není všechno a k dobrému skóre se s její pomocí nedoberete.

dočkalo ve 20. letech minulého století, kdy také klub změnil název na Woodlands. Prozradím jen, že u tohoto počtu neskončili, ale více o tom až v závěru našeho článku. Aby dosáhli co nejlepší kvality, často se s dotazy obraceli na známého greenkeepera z Royal Melbourne Micka Morcoma, se kterým konzultovali hlavně tvary bankrů nebo jaké druhy trávy budou nejhodnější pro ferveje.

přes 6 100 metrů a půjdete-li na něj jen brutální silou, pořádně se popálíte. Záhy se přesvědčíte o pravdivosti tvrzení, že vaše hra musí být po všech stránkách vybroušená.

Woodlands zabírá mnohem menší plochu půdy než jeho věhlasnější soused, tak trochu „vykukuje“ mezi hustými keři, nižšími

Našli bychom spoustu důvodů, proč je hra v oblasti Melbourne Sandbelt tak zábavná – je to zkrátka golfová klasika, krátké čtyřpary ve stylu „risk reward“ jsou názorným příkladem toho, že demonstrace síly není všechno a k dobrému skóre se s její pomocí nedoberete. Woodlands nabízí několik krátkých

Nechci nikomu křivdit, ale přijíždíte-li jako návštěvník do soukromého klubu, zvlášť do takového jako je Woodlands, tedy do klubu nacházejícího se v samém srdci světově proslulé oblasti Sandbelt poblíž Melbourne, pak se trochu obávejte přijetí i jednání ze strany členů klubu. Člověk tak úplně neví, co čekat. Nebo spíš ví..., načež je mile překvapen, zrovna tak jako já.

Do startu mi zbývalo ještě dost času, a tak jsem rád přijal pozvání generálního manažera Johna Stampa, který mě provedl po klubovně, seznámil mě s tím, jak to v klubu chodí, a nakonec jsme si spolu dali oběd. Jak příjemný začátek před ostrou bitvou s osmnácti náročnými jamkami.

Na trojce můžete risknout i drajv naslepo.

Ačkoliv je třináctka dosti krátký třípar, přístup k vlajce snadný není.

FOTO: WOODLANDS GC

Na sedmičce si rozhodně nevydechnete.

Čtrnáctá jamka tak trochu klame tělem, tváří se, že se tu dá nějaká ta rána ušetřit, ale opak bývá pravdou.

FOTO: WOODLANDS GC

čtyřparů, které mohou směle soutěžit se vším, co hřiště této oblasti předkládají. Začíná to na jamkách 3 a 4, které v součtu měří jen 551 metrů.

Tom Doak o Woodlands

Kdyby Alister MacKenzie zanechal stopy i ve Woodlands, myslím, že by v Sandbelt nemuselo být „jen“ trojkou za Metropolitanem a Victorií. Bez slavného rodokmenu se vám bohužel nikdy nedostane mezinárodního renomé. Třípary jsou zdatným konkurentem i těm nejlepším protějškům v okolí Melbourne, a proto právem patří k nejlepším na světě, nicméně já sám za skutečné perly této osmnáctky považuji trojku, krátký čtyřpar, stejně tak krátkou čtyřku a pětisetmetrovou patnáctku. Na každé z těchto jamek musíte hrát chytře, protože greeny jsou malé, tvrdé a obklopené překážkami. Ti moudřejší tu proto raději volí přihrávku s doběhem. Sám si ani nevzpomínám, kdy jsem na americkém hřišti viděl jamku, která by po takové přihrávce volala, a tady jsou hned tři na jediném hřišti.

Trojku s 300 metry lze hrát buď tak, že první ranou posadíte míč do zákrutu doglegu a poté už wedží půjdete na green, nebo se odvážně pustíte zčásti do neznáma a budete hrát naslepo přes dogleg, kde číhá hustý porost čajovníků a bankr. Vyvýšený green skloněný v zadní části chrání prstenec hlubokých a pěkně vykreslených překážek z písku. Čtyřka s pouhými 251 metry je rovná s širokou fervejí vedoucí k malému jamkovišti, obklopenému velmi pečlivě pískem. Na první pohled jasná příležitost na birdie, ale úhel, v jakém leží green a jeho svahy, a modulace vám trochu přistříhnu křídla, zároveň vám však umožní ukázat, jak široký je váš rejstřík přihrávek. Poslední z velkého triumvirátu krátkých čtyřparů přichází na 13. jamce. Na 295 metrech můžete nechat konečně vyniknout své svaly, na druhé straně strategii je třeba podřídit větrným podmínkám a umístění vlajky. Hlavně se musíte vyvarovat hlubokým fervejovým bankrům po pravé straně a také svahům v levé straně greenu, jež by si s vaší druhou ranou mohly nepříjemně zalaškovat. To se pak vidina paru snadno rozplyne... Úzký přístup k vlajce nechce nic než přesný drajv, protože

chyby se tu obvykle neodpouštějí. Patování už je příjemné a vy víte, že jste s úspěchem zdolali jamku, jež by mohla sloužit jako dokonalá reklama na golf v Sandbelt.

Střední pasáž hřiště, od osmičky po desítku, nastavuje úplně odlišnou tvář než prve popisovaná klasika. Tříparová osmička o délce 197 metrů se táhne v rovině, vstup na green je otevřený, nicméně zleva ztížený hlubokými bankry. Na devítce ochutnáte pětipar (409 m), kde odpalujete na širokou zvedající se fervej vedoucí k dlouhému jamkovišti. Další pětipar přichází hned vzápětí. Jen o devět metrů kratší, ale tím veškerá podobnost končí. Nejen pohled do skóre karty napoví, že jde o nejtěžší jamku hřiště. Snadno se řekne, nebudte sklíčený, ale jakmile se postavíte na odpaliště, stromy na jedné straně i past, kterou musíte překonat na vrcholu kopce, vykonají své... A také přihrávka přes bankry nějakých 40 metrů před greenem, jenž je malý a s výraznými konturami, musí být zatraceně přesná.

Závěrečná část začíná patnáctkou, pětíparem, který slavný americký golfový

WOODLANDS

Adresa: Woodlands Golf Club, White St. Mordialloc, Victoria 3195, Australia

Tel.: +61 395 803 455

Web: www.woodlandsgolf.com.au

Email: info@woodlandsgolf.com.au

Rok otevření: 1913

Green fee: 210 \$ | 70 \$ (hosté členů)

Počet jamek: 18

Par: 72 (muži)/74 (ženy)

Délka (m): 6 111 (muži) | 5 358 (ženy)

Služby: | driving range | chip & putt | výuka golfu | půjčovna vybavení | pro shop | klubovna | restaurace

části, jež se sem náramně hodí a dává vyniknout šarmu Woodlands. Krásná oslava rysů australské golfové architektury 20. let.

Na hřiště nedávno zavítal i Tom Doak a jeho tým z Renaissance Golf Design, aby zkonzultovali některé úpravy hřiště a hlavně navrhli podobu 19. jamky. A nemáme na mysli vžitě označení pro klubovnu, nýbrž skutečnou jamku, jež bude otevřena letos při příležitosti oslav 100. výročí od založení klubu.

Než byl tento slavný architekt požádán o schůzku a konzultaci, neměl žádnou zkušenost s prací v Austrálii, třebaže je

možnost spolupracovat s jedním z nejrespektovanějších golfových architektů světa, neboť Tom může posloužit jako skvělý ambasador a přivábit do Austrálie další golfisty, aby vyzkoušeli hru v Woodlands, Royal Melbourne nebo v Kingston Heath.

Woodlands si zapamatujete jako hřiště s pečlivě udržovanými fervejemi, znamenitým rozložením a vytvarováním bankrů, skloněné greeny jsou velkým potěšením i výzvou. Tato osmnáctka si skutečně zaslouží zastoupení v 25 nejlepších hřištích Austrálie. Ostatně její kvality ocenili i účastníci pro-am turnaje a golfoví

Závěrečná část začíná patnáctkou, pětiparem, který slavný americký golfový architekt Tom Doak neváhal označit za jeden z nejlepších na světě. Tato jamka nabízí všechno: délku, přesnost při druhé i třetí ráně, dobře rozmístěné bankry připravené potrestat každou chybu a tvrdý, modulovaný green.

architekt Tom Doak neváhal označit za jeden z nejlepších na světě. Tato jamka nabízí všechno: délku, přesnost při druhé i třetí ráně, dobře rozmístěné bankry připravené potrestat každou chybu a tvrdý, modulovaný green. Nechci strašit, ale některých z vás se už na odpališti možná zmocní klaustrofobie... 511 metrů ze zadních odpališť – to je docela slušná porce i pro hodně dlouhé hráče, zvláště když si přihráváte do kopce, takže není-li vaše krátká hra v dobré kondici, budete tu bojovat.

Následuje 403 metrů dlouhý čtyřpar s dalším náročným drajvem, kdy dráhu lemují stromy po obou stranách, a přichází předposlední výzva v podobě 154metrového tříparu na vyzdvižený green, důsledně chráněný pískem. Jako na všech zdejších tříparech musíte spoléhat na přesný odpal, jinak své přihrávky podrobíte kruté zkoušce, kde na sebe roli přísných kantorů ochotně vezmou bankry i výrazně zvlněné okolí jamkoviště.

Finále obstará krátký pětipar, vyhovující všem moderním standardům. Je to vaše poslední šance zapsat si birdie a hřiště opouštět s úsměvem na tváři, tak se snažte. Dokonalá ukázka moderního golfového designu, zakončená vlnou v zadní

jeho jméno spojeno s realizacemi v Barnbougle Dunes v Tasmánii, což je jedno z nejlépe hodnocených veřejných hřišť světa, a St. Andrews Beach na poloostrově Mornington.

Po schůzce se nechal slyšet, že „tady toho není třeba moc měnit“, čímž potěšil všechny příznivce hřiště i klubu a utvrdil je v tom, že se hřiště po zásluze řadí mezi nejlepší v Melbourne Sandbelt i v celé zemi. Vedení klubu přivítalo s nadšením

novináři z celého světa, kteří se zde utkali v průběhu týdne, kdy se konal Presidents Cup. Jen na okraj, v souboji amerických a mezinárodních novinářů byli úspěšnější ti druzí jmenovaní. Pokud jednou podniknete cestu do Melbourne Sandbelt, zavítejte sem a zahrajte si jednu rundu. Nebo raději dvě!

AUTOR JE AUSTRALSKÝM
KORESPONDENTEM REDAKCE.

Greeny jsou na Woodlands chráněny opravdu pečlivě.